

ת"פ 3471/09/14 - מדינת ישראל נגד רותם אמיר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 3471-09-14 מדינת ישראל נ' אמיר
תיק חיצוני: 000228274/2014

בפני	כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	רותם אמיר

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של היזק לרכוש במזיד, בכך שכנטען בכתב האישום, בתאריך 24/5/14, כאשר התגלע ויכוח בין הנאשם לאשתו וחמותו, ניתק שני מכשירי טלויזיה בבית מחיבורים לחשמל, היכה במסכי שני המכשירים ושבר אותם.

ב"כ הנאשם ביקש למחוק את כתב האישום בשל שהעלה טענה של הגנה מן הצדק. לטעמו הפלטה המאשימה בדרך של אפליה פסולה את המתלוננת בתיק זה משלא נקטה נגדה הליכים פליליים ונקטה הליכים כאלה נגד הנאשם.

לטענת הנאשם, הרי שבמועד ביצוע העבירה, תקפה המתלוננת את הנאשם וכתוצאה מכך הוא אף נשרט בצווארו וחרף זאת, הוחלט לסגור את תיק החקירה שנפתח נגד המתלוננת, מטעמי חוסר ענין לציבור. ב"כ הנאשם סבור כי החשד שיוחס למתלוננת חמור יותר מהחשד שיוחס לנאשם ועל פי כללי מידתיות, היה מקום לסגור גם את התיק בעניינו. בשל כך, לטעמו, עומדת לנאשם הגנה מן הצדק ויש למחוק את כתב האישום.

התביעה ציינה בתגובתה לטענות אלה כי חומר החקירה מעלה כי בעקבות ויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת ואמה, הכה הנאשם בשני מסכי הטלויזיות כמפורט בכתב האישום ושבר אותם.

עוד עלה מחומר החקירה כי הנאשם תקף לכאורה את המתלוננת ואף גרם נזק למכשיר הטלפון שלה, אלא שבשל טעמים ראייתיים נסגר תיק זה בשל חוסר ראיות. בחקירתו שלו, טען הנאשם כי המתלוננת שרטה אותו. המתלוננת נחקרה על כך באזהרה ומסרה כי הדפה את הנאשם מהטלויזיות ששבר. על הנאשם לא נמצאה כל שריטה והתיק בעניינה של המתלוננת נסגר מחוסר ענין לציבור.

התביעה טענה כי על מנת לטעון לאכיפה בררנית ולאפליה יש להראות שהאפליה היא בין שווים והסתמכה על פסיקת בית המשפט העליון בענין זה. מאחר שעל פי חומר החקירה שבתיק אין המדובר בתשתית ראייתית דומה הנזקפת לחובת הנאשם, כזו שנשקפה בעניינה של המתלוננת, הרי שאין המדובר באפליה פסולה.

על תגובה זו הגיב ב"כ הנאשם בטענה כי לטעמו מעשיה של המתלוננת חמורים הרבה יותר ממעשיו של הנאשם ולא היה מקום, איפוא, להורות על סגירת התיק בעניינה וכי אין המדובר באבחנה ראויה על בסיס ראייתי בלבד, כפי שפרט בתגובתו המפורטת לתגובת המאשימה.

לא התייחסתי בהרחבה לטענות אלה של ב"כ הנאשם ולא אוכל להתייחס אליהן כך עתה, בשלב זה של ההליך. כך, לא אוכל לקבוע אלו מבין הגרסאות עדיפה בעיני ומהימנה יותר, אם בכלל.

לא אוכל ליתן כל משקל לעדויות. לא אוכל לקבוע מה חומרתם של מעשים כאלה או אחרים, שכן לא שמעתי עדות כלשהי ולא עיינתי בחומר הראיות.

על כן המותב שידון בתיק העיקרי, יקבל לידו את הראיות הרלבנטיות וישמע את כל העדויות הרלבנטיות, מהן יתרשם, כנהוג, בהתרשמות בלתי אמצעית ויוכל לקבוע ממצאים ומסקנות. בהתחשב באלה, ובאם יידרש לכך על ידי ב"כ הנאשם שיתכן ויבחר לשוב ולהעלות טענותיו באשר לאכיפה בררנית, יוכל לקבוע האם אכן, כזו היתה במקרה זה - אם לאו.

בשלב זה של הליך - אין כל יכולת להתייחס לטענות אלה לגופן, בהעדר נתונים.

ההחלטה תועבר אל הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ה, 16 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.